

det er en af Hovedgrundene, det har det ærede Medlem selv indrømmet i Dag. Alle disse Grunde, som selvfølgelig have Værdi for det ærede Medlem, men ikke for mig, ere slet ikke fremførte af de ærede Medlemmer, som talte i Fjor, paa ingen mulig Maade. Det ærede Medlem kan derfor ikke nu staa op og sige, at hans Motiver ere særdeles gode, da de ere fremførte af Medlemmer af det Parti, jeg tilhører. — Det ærede Medlem holder endnu fast paa, at Finansudvalget ikke har haft andet end løse Anbefalinger at dømme efter angaaende det Materiale, som er hjemført af Pamir-Ekspeditionen. Saa længe det ærede Medlem staaar paa dette Standpunkt over for saadanne Erklæringer, der ere afgivne af Videnskabsmænd til Rigsdagens Brug, afgivne med fuld Bevidsthed om, hvad de skulle bruges til, saa længe er det umuligt at diskutere med ham om Sagen i sin Helhed. Man maa dog respektere hinandens Ord, enten det er mundtligt eller skriftligt, og naar der er afgivet saadanne Erklæringer fra Videnskabsmænd, tror jeg ikke, at det er rigtigt at sige, at det er løse og letsindige Anbefalinger, som man ikke skal tage noget Hensyn til.

Formanden: Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Jeg har udtalt, at den Oplysning, vi have faaet om de to gammel-persiske Sprog, er saa ukorrekt som vel muligt. En af de Videnskabsmænd, som have givet deres Anbefaling, er selv Sprogmand, og naar der kan tilflyde os aldeles ukorrekte Oplysninger, bliver jeg i højeste Grad mistænksom over for saadanne Anbefalinger og siger: Lad os først se, hvad vi faa for vore Penge, inden vi give dem ud. Dernæst siger det ærede Medlem, at jeg ikke har anført de Motiver, som de ærede Medlemmer for Ribe (Busk) og Lejre (Ole Hansen) kom med i Fjor. Det er netop det, jeg har. Jeg har citeret dem, og jeg har sagt: Det er udmærkede Motiver, det er slaaende, overbevisende Motiver, jeg gør dem til mine, og jeg vil haabe, at Udfaldet af Afstemningen nu maa blive det samme som i Fjor, at det bliver den ærede Ordfører med en lille Kreds af hans egne højirkelige Venner sammen med de moderate og Højre, der sætte denne Bevilling igennem, medens de 26 Venstremænd og 12 Socialdemokrater, der stemte imod i Fjor, blive staaende paa samme Standpunkt i Aar.

Ordføreren (J. C. Christensen): Det ærede Medlem gør disse Motiver til sine, siger han; men det er slet ikke paa disse Motiver, han vil forkaste Bevillingen. Han har helt andre Motiver, som for ham ere de væsentlige. Dernæst udtalte han noget om de to gammel-persiske Sprog og sagde, at det var en Fejltagelse, og at naar den ene af de Mænd, der anbefalede Materialets Bearbejdelse, selv var Sprogmand, maatte man have stor Mistillid til ham. Men Professor Valdemar Schmidt, til hvem det ærede Medlem vel sigter, udtaler netop intet derom i sin Anbefaling. Det er muligt, at Ministeriet har udtalt sig mindre velbegrundet derom i Anmærkningerne — det synes jo saa, siden den højtærede Minister ikke giver nogen Oplysning derom — men derom foreligger der intet i disse Anbefalinger, og det berettiger ikke det ærede Medlem til at sige, at de komme med løse og letsindige Anbefalinger til Rigsdagen.

Philipsen: Jeg bad om Ordet, umiddelbart efter at det ærede Medlem for Middelfart (Lohmann) havde talt, for at gøre et Forbehold over for de Betragtninger, som han og hans Kollega og Partifælle fra Assens (Berntsen) havde fremsat med Hensyn til Understøttelser til Kunstnere og Forfattere. Det forekommer mig, at der er Anledning til just at prise vort Finansudvalg for de Grundsætninger, hvorefter det gaar frem ved Indstillinger om litterære Understøttelser, idet det som Princip indstiller paa Grundlag af vedkommende Forfatters eller Kunstners Begavelse og Betydning for vort Aandsliv, men ikke paa Grundlag af den Tendens, der giver sig Udslag gennem deres Værker. Det vilde være i Sandhed alt for farligt, alt for betænkeligt, hvis Finansudvalget skulde følge saadanne Grundsætninger, som med særlig Skarphed blive opstillede af det ærede Medlem for Middelfart. Tinget vilde opløse sig i en Række splidagtige Grupper paa disse Spørgsmaal, fordi Anskuelserne om, hvad der er det rette og det gode der, ikke kunne og ikke bør være fælles. Just gennem Kampen om forskellige aandelige Standpunkter kommer jo nemlig det i Sandhed gode, det, der har Betydning for hele vort Folk, frem. Men ikke blot af den Grund. Ærede Medlemmer maa dog sikkert erindre, at vi fra vor Side have haft en meget haard Kamp i gamle Dage at bestaa over for det politiske Højre for at faa ind paa Finansloven Understøttelser til Mænd, der vare kendte som politiske Venstremænd. Det have vi været med til